

Repertoriul jurisprudenței

Cauza T-661/24

**Republica Cehă
împotriva
Comisiei Europene**

Hotărârea Tribunalului (Camera a treia) din 15 iulie 2026

„Răspundere extracontractuală a Uniunii – FEAGA și FEADR – Hotărâre prin care se anulează o decizie a Comisiei de excludere de la finanțarea de către Uniune a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul FEAGA și al FEADR – Rambursare de către Comisie a sumei percepute în mod nejustificat – Refuz al Comisiei de a plăti dobânzi pentru suma percepută excedentar – Obligația de a plăti dobânzi – Despăgubire forfetară pentru privarea de folosința sumei plătite în mod nejustificat Comisiei – Articolul 266 TFUE – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept prin care se conferă drepturi particularilor”

Resurse proprii ale Uniunii Europene – Plata unei creanțe care revine Comisiei – Dobânzi datorate – Hotărâre prin care se anulează o corecție financiară impusă în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) – Rambursare de către Comisie statului membru în cauză a cuantumului sumelor corespunzătoare corecției financiare – Obligație de a plăti acestui stat membru dobânzi aferente cuantumului rambursat – Inexistență (art. 266 TFUE; Regulamentul nr. 908/2014 al Comisiei, art. 34 alin. (8) al doilea paragraf]

(a se vedea punctele 45, 46, 48-51, 53, 58, 66, 67, 73 și 74)

Rezumat

Sesizat cu o acțiune în despăgubire, pe care o respinge, Tribunalul se pronunță cu privire la măsurile de executare care trebuie luate de Comisia Europeană, în conformitate cu articolul 266 primul paragraf TFUE, în legătură cu achitarea de către aceasta a unor dobânzi legate de plata unei sume către un stat membru, în urma unei hotărâri prin care s-a anulat o decizie de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEAGA), precum și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de aplicare acestui stat a unei corecții financiare în cadrul acestui din urmă fond.

În Decizia sa de punere în aplicare 2018/873¹ în privința Republicii Ceha, Comisia decisese să aplice o corecție financiară forfetară (denumită în continuare „corecția financiară în litigiu”) la achitarea unei plăți din FEADR, ca urmare a unor cheltuieli pretins efectuate cu încălcarea dreptului Uniunii. Tribunalul a anulat această decizie prin Hotărârea Republica Cehă/Comisia², în urma căreia Comisia a adoptat Decizia de punere în aplicare 2020/859, prin care s-a dispus rambursarea sumei în cauză, fără a adăuga la aceasta plata de dobânzi.

Prin scrisoarea din 26 noiembrie 2024, Republica Cehă a solicitat Comisiei să îi plătească dobânzi pentru perioada cuprinsă între 10 august 2018, data punerii în aplicare a corecției financiare în litigiu, și 27 octombrie 2020, data rambursării de către Comisie a sumelor care fac obiectul corecției menționate (denumită în continuare „perioada în litigiu”).

Aprecierea Tribunalului

În primul rând, Tribunalul constată că obligația de a plăti dobânzi, astfel cum rezultă din jurisprudență, în special din Hotărârea Curții Comisia/Deutsche Telekom³, a fost dispusă într-un context distinct de cel din speță, în care o sumă fusese încasată în mod nejustificat de administrație de la un subiect de drept administrativ care beneficia, prin urmare, de dreptul de a obține plata de dobânzi care să compenseze indisponibilitatea acestei sume. Or, în cadrul gestiunii partajate, execuția bugetului Uniunii alocat FEADR și punerea în aplicare a acestui fond sunt delegate statelor membre, care nu pot fi, așadar, asimilate unor subiecte de drept administrativ, motiv pentru care situația din speță diferă de împrejurările hotărârii menționate mai sus. Întrucât considerațiile expuse în Hotărârea Curții Comisia/Deutsche Telekom nu țin seama nici de natura relației dintre statele membre și Comisie, nici de particularitățile legate de gestiunea partajată, nici de faptul că statele membre pun la dispoziție, prin delegare, fondurile Uniunii, ele nu sunt direct aplicabile în contextul anulării unei decizii prin care se impune o corecție financiară unui stat membru.

În al doilea rând, Tribunalul menționează că caracterul automat și necondiționat al obligației de plată a unor dobânzi, astfel cum a fost stabilit în Hotărârea Curții Comisia/Deutsche Telekom, se întemeiază în mod implicit, însă necesar, pe premisa potrivit căreia, în urma anulării unei decizii prin care se impune o plată către o instituție, destinatarul acestei decizii suferă un prejudiciu real și cert ca urmare a privării lui de folosința sumei care trebuie să îi fie rambursată. Or, o corecție financiară precum cea în discuție se înscrie într-un ansamblu complex de fluxuri financiare care se întind pe întreaga durată a punerii în aplicare a programului de dezvoltare rurală. Astfel, spre deosebire de situațiile vizate în Hotărârea Comisia/Deutsche Telekom, nu este cert că anularea unei decizii referitoare la o corecție financiară implică în mod automat o privare a statului membru de folosința sumei respective.

În această privință, Tribunalul subliniază, *primo*, că statele membre beneficiază de o prefinanțare pentru a efectua cheltuielile din FEADR, astfel încât nu sunt, în principiu, obligate să își mobilizeze propriile resurse financiare pentru a efectua aceste cheltuieli. *Secundo*, o corecție financiară nu implică în mod necesar că statul membru trebuie să efectueze o plată către Comisie direct din

¹ Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/873 a Comisiei din 13 iunie 2018 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2018, L 152, p. 29).

² Hotărârea din 19 decembrie 2019, Republica Cehă/Comisia (T-509/18, EU:T:2019:876).

³ Hotărârea din 11 iunie 2024, Comisia/Deutsche Telekom (C-221/22 P, EU:C:2024:488).

resursele sale naționale. Astfel, cuantumul corecției financiare se deduce din plățile intermediare sau din plata soldului, efectuate de Comisie cu titlu de rambursare a altor cheltuieli făcute de statul membru în cadrul programului de dezvoltare rurală⁴.

În consecință, Tribunalul constată că, ținând seama de lipsa certitudinii cu privire la incidența unei corecții financiare asupra resurselor naționale ale statului membru, nu poate reieși din jurisprudență că Comisia ar fi supusă unei obligații de principiu, absolută și necondiționată, de a plăti automat dobânzi în executarea unei hotărâri de anulare a unei decizii prin care se impune o corecție financiară în temeiul FEADR.

În al treilea rând, Tribunalul subliniază că, în speță, suma pusă de Comisie la dispoziția Republicii Cehe cu titlu de prefinanțare, redusă cu valoarea corecției financiare în litigiu, a rămas, în principiu, disponibilă în perioada în litigiu, în cursul căreia corecția financiară menționată era pusă în aplicare, întrucât procedura de validare a prefinanțării⁵ nu a început decât în anul 2023. Pe de altă parte, nu a fost prezentat niciun element care să demonstreze indisponibilitatea sau caracterul insuficient al prefinanțării și niciun alt element care să demonstreze recurgerea efectivă la resurse naționale pentru a compensa rambursarea cheltuielilor declarate temporar neeligibile în temeiul corecției financiare în litigiu.

În aceste condiții și în pofida nerecuperării de la beneficiari a sumelor care au făcut obiectul corecției financiare în litigiu, nu se poate constata că aceasta din urmă a implicat o mobilizare efectivă a resurselor naționale ale statului membru în cauză și nici, *a fortiori*, o privare a acestuia de folosința sumei corespunzătoare acestei corecții financiare.

În consecință, Tribunalul concluzionează că plata de dobânzi nu constituia o măsură de executare care trebuia adoptată de Comisie în urma Hotărârii din 19 decembrie 2019, Republica Cehă/Comisia, în conformitate cu obligațiile care îi revin în temeiul articolului 266 primul paragraf TFUE.

⁴ În conformitate cu articolul 34 alineatul (8) al doilea paragraf din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 908/2014 al Comisiei din 6 august 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește agențiile de plăți și alte organisme, gestiunea financiară, verificarea conturilor, normele referitoare la controale, valorile mobiliare și transparența (JO 2014, L 255, p. 59)

⁵ Prevăzută la articolul 35 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului și modificată prin Regulamentul (UE) 2021/2116 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 (JO 2021, L 435, p. 187).